

Kongeligt aabent Brev,

angaaende

den fremtidige Bestemmelse

af

Dannebrogsmandenes Hæderstegn.

Udstedt den 28de Januarii 1812.

K i ø b e n h a v n .

Trykt hos Directeur Johan Frederik Schultz,

Kongelig og Universitets-Bogtrykker.

Si Frederik
den Siette,
af Guds Raade

Konge til Danmark og Norge, de Benders
og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stor-
marn, Ditmarsken og Oldenborg, Giøre vitterligt:

Det var stedse Vort landsfaderlige Ønske, at kunne, ved Reviser paa
Vor Kongelige Hyldest og Raade, opmuntre og belønne Enhver blandt Vore Un-
dersaatter, om hvem det blev Os bekiendt, at Han, efter sin Stilling,
harde udmærket sig ved Fortienester af Fædrelandet.

Derfor satte Vi Dannebrogens Orden i nærmere Forbindelse med det
høyerste Ridder-Samfund i Vore Stater; Derfor udvidede Vi den saaledes,
at den, giennem flere Grader, kunde give Udgang til forøget Hæder ved
stigende Ridderhed for at fremme hvad der er gavnligt og stort; Derfor stif-
tede Vi et nyt Pant imellem Os og Dem blandt Landets trofaste Sønner, som,
ved ridderlig Tankemaade og følgeriige Handlinger, endog under mindre gun-
stige Omstændigheder havde bevilst sig værdige til, at fremstaae som Dan-
nebrogens Mand i Vore Edles Kreds.

I lige Hensigt kundgiøre Vi her Vor allernaadigste Beslutning om: at
det Dannebrogens Solykors, hvilket Vi bestemte til, ved Siden af begge
Vore Ordener, at være et udvortes Tegns paa erkendt Borgerværd, herefter

ei skal være Medlemmerne af Vore Ordenes Kapitel samt Vore Dannebrogsmænd allene forbeholden: Men at Vi, ligesom Vi finde en Fyldestgjørelse i Selv at bære dette Hæderstegn, end videre, saavel nu som i Fremtiden, dermed ville udmærke Dem blandt Vore Riddere af Dannebrogen, som, ved uafbrudt Iver for Vor Tjeneste og Fædrelandets Held, have bestræbt sig for end ydermere at forøge de Fortienester, for hvilke noget af Ordenens Hæderstegn blev dem tildeelt.

Vi ville derfor allernaadigst have de Bestemmelser herom, der indeholdes i Vort aabne Brev af 28de Junii 1808, og i Vor Anordning for Dannebrogsmændene af 28de Januarii 1809, udvidede og nærmere forklarede derhen: At naar det maatte behage Os at benaade nogen Storkors, Commandeur, eller Ridder af Dannebrogen, med Dannebrogsmændenes Hæderstegn, da skal dette af Ham altid bæres tilligemed Ordenen, og tiene Ham til et nyt udmærkende Tegn paa Vor Kongelige Naade og Velbehag. Og skal hver Ridder af de benævnte 3de Klasser, der saaledes med Solvkorset benaades, som Dannebrogsmænd navnlig opføres paa Dannebrogsmændenes Liste.

Skrevet i Vor Kongelige Residensstad Kiøbenhavn, den 28de Januarii 1812.

Frederik R.

Kaas.

Cold. Knudsen. Bülow. Monrad.

Vi Frederik den Siette, af Guds Naade

Konge til Danmark og Norge, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken og Oldenburg, Gøre vitterligt:

Det var stedse Vort landsfaderlige Ønske, at kunne, ved Beviser paa Vor Kongelige Hyldest og Naade, opmuntre og belønne Enhver blandt Vore Undersaatter, om hvem det blev Os bekiendt, at Han, efter sin Stilling, havde udmærket sig ved Fortienester af Fædrelandet.

Derfor satte Vi Dannebrogens Orden i nærmere Forbindelse med det ypperste Ridder-Samfund i Vore Stater; Derfor udvidede Vi den saaledes, at den, giennem flere Grader, kunde give Adgang til forøget Hæder ved stigende Nidkiærhed for at fremme hvad der er gavnligt og stort; Derfor stiftede Vi et nyt Pant imellem Os og Dem blandt Landets trofaste Sønner, som, ved ridderlig Tænkemaade og følgeriige Handlinger, endog under mindre gunstige Omstændigheder havde beviist sig værdige til, at fremstaae som Dannebrogens Mænd i Vore Ædles Kreds.

I lige Hensigt kundgiøre Vi her Vor allernaadigste Beslutning om: at det Dannebrogens Sølvkors, hvilket Vi bestemte til, ved Siden af begge Vore Ordener, at være et udvortes Tegn paa erkiendt Borgerværd, herefter ei skal være Medlemmerne af Vore Ordeners Kapitel samt Vore Dannebrogsmænd allene forbeholden: Men at Vi, ligesom Vi finde en Fyldestgjørelse i Selv at bære dette Hæderstegn, end videre, saavel nu som i Fremtiden, dermed ville udmærke Dem blandt Vore Riddere af Dannebrogen, som, ved uafbrudt Iver for Vor Tieneste og

Fædrelandets Held, have bestræbt sig for end ydermere at forøge de Fortienester, for hvilke noget af Ordenens Hæderstegn blev dem tildeelt.

Vi ville derfor allernaadigst have de Bestemmelser herom, der indeholdes i Vort aabne Brev af 28de Junii 1808, og i Vor Anordning for Dannebrogsmændene af 28de Januarii 1809, udvidede og nærmere forklarede derhen: At naar det maatte behage Os at benaade nogen Storkors, Commandeur, eller Ridder af Dannebrogen, med Dannebrogsmændenes Hæderstegn, da skal dette af Ham altid bæres tilligemed Ordenen, og tiene Ham til et nyt udmærkende Tegn paa Vor Kongelige Naade og Velbehag. Og skal hver Ridder af de benævnte 3de Klasser, der saaledes med Sølvkorset benaades, som Dannebrogsmænd navnlig opføres paa Dannebrogsmændenes Liste.

Skrevet i Vor Kongelige Residentsstad Kiøbenhavn, den 28de Januarii 1812.

Frederik R.

Kaas.

Cold. Knudsen. Bülow. Monrad.